

ಎನ್ನಬಹುದು. ಗ್ರಾಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಪೌರಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸತೊಡಗಿದ ಈತ ಪೆಸೋಲ ತಾನು ಏನೆನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದನೋ ಅದಲ್ಲವೂ ಆಗಿ 'ಬದುಕಿದವನು'.

ಪೆಸೋಲ 1915 ರಲ್ಲಿ ಆಲ್ಬರ್ತೊ ಕಾಯಿರೊ ಶಾಂತವಾಗಿ 'ಸಾಯು'ವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಿಕಾರ್ಡೊ ರೇಯಿಸ್ 'ಸಾಯು'ವುದು 1919 ರಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಬಾರೊ ದಿ ಕಾಂಪೋಸ್ ತೀವ್ರರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಶೀಲನಾಗಿದ್ದು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕವಿಯೆನಿಸಿದ ಪೆಸೋಲ ಸ್ವತಃ ಸಾಯುವವರೆಗೂ 'ಬದುಕಿರುತ್ತಾನೆ'. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೆಸೋಲನಂಥ ನೈಜ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ಮೂವರು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಕಾವ್ಯ 'ಬರೆ'ದರೆಂದಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇರಬೇಕು, ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿರುವ ಪೆಸೋಲನ ಆಯ್ದ ಕವಿತೆಗಳ ಒಂದು ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದವರನ್ನು 'ಪೆಸೋಲ ಅಂಡ್ ಕೊ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಪೆಸೋಲನ ಕಾವ್ಯನಾಮ-ಸಂತಾನ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮುನ್ನ ಅವನ 'ಬುಕ್ ಆಫ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ವೆಟ್' ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದನಷ್ಟೆ. ಪೆಸೋಲನ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದವನು ಮೇಲಿನ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಲ್ಲ; ಬರ್ನಾರ್ಡೊ ಸೋರೆಸ್ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬ. ಇವನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯೂ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನೂ ಆದ 'ಆಂಟೋನಿಯ ಮೋರ', ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ವಿಮರ್ಶಕ 'ಥಾಮಸ್ ಕ್ರಾಸ್', ಜ್ಯೋತಿಷಿ 'ರಫೇಲ್ ಬಾಲ್ಡಯಾ', ಸುಂದರ ತರುಣನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಅಂಚೆಗೆ ಹಾಕದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ, ಗೂನುಬೆನ್ನಿನ 'ಮರಿಯಾ ಜೋಸ್', ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಎಷ್ಟೋ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ. ಪೆಸೋಲನ ಜೊತೆಗೆ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 'ಇನ್ನೂ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಂದಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ' ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಸಾವಿರಾರು ಪುಟಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿವೆ. ಅವನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆಯುವಂತಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು 'ಲೇಖಕ'ರಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ.

ಪೆಸೋಲನ ಕಾವ್ಯನಾಮಗಳಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡೊ ರೇಯಿಸ್ ಕೂಡ ಒಂದೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದನಷ್ಟೆ. ಈಗ ನೊಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಪೋರ್ಚುಗೀಸ್ ಲೇಖಕ ಜೋಸ್ ಸರಮಾಗೊ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಅದು 'ದಿ ಯಿಯರ್ ಆಫ್ ದಿ ಡೆತ್ ಆಫ್ ರಿಕಾರ್ಡೊ ರೇಯಿಸ್' ('ರಿಕಾರ್ಡೊ ರೇಯಿಸ್ ನಿಧನನಾದ ವರ್ಷ') ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ರಿಕಾರ್ಡೊ ರೇಯಿಸ್, ಪೆಸೋಲ ತನಗೆಂದು ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕೆಲವು ಕವನಗಳ ಜನ್ಮದಾತನೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನೋ ಅವನೇ. ಲಿಸ್ಬನ್ ನಗರವೇ ತ್ರಿಯಾಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಅನುಸೂಚನೆಗಳಿಂದ ('ಅಲ್ಯೂಷನ್'), ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅತಿವಾಸ್ತವಿಕ ವಿವರಗಳಿಂದ ಮಾನವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, 1930ರ ದಶಕದ

ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ವಿ